ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΟΥ ΘΩΜΑ, ΕΝ ΤΗι ΚΑΝΑι ΤΗΣ ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ

«Ὕψωσεν εἰς οὐρανούς τήν τῶν ἀνθρώπων προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου, Πάναγνε θεότοκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ᾧ καί εὐχαρίστως ἀναμέλπομεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τόν Κύριον, καί ὑπερυψούτω εἰς πάντας τούς αἰῶνας».

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Σήμερον ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει τά ἐγκαίνια τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καί τήν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου θωμᾶ ψηλάφησιν. Ὁ εὐλογημένος, ὅμως, οὗτος τόπος, ἡ ἀνά τήν οἰκουμένην γνωστή πόλις ὑμῶν Κανά, ἑορτάζει ἐπιπλέον τό πρῶτον γνωστόν θαῦμα τό ὁποῖον ἐποίησεν ὁ Χριστός, τό θαῦμα τῆς μεταβολῆς τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον, τῇ προτροπῇ τῆς Παναγίας Μητρός τοῦ Χριστοῦ, κατά τήν παρουσίαν Αὐτοῦ εἰς τόν γάμον ὁ ὁποῖος ἔλαβε χώραν εἰς αὐτόν τοῦτον τόν εὐλογημένον τόπον.

Δικαίως ἑορτάζει καί πανηγυρίζει σήμερον ἡ Κανά, διότι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος ἐγένετο καί Υἱός τοῦ ἀνθρώπου διά τῆς Αὐτοῦ ἐκ τῆς Θεοτόκου προσλήψεως ἀτρέπτως τῆς κοινῆς ἀνθρωπίνης ἡμῶν φύσεως, ἀνύψωσεν αὐτήν ὄντως διά τῆς Ἀναστάσεώς του εἰς τούς οὐρανούς, ὅπως ἀναφωνεῖ ὁ Ὑμνῳδός.

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ Κανά παρέχει καί αὐτή μέ τήν σειράν της τήν μαρτυρίαν της εἰς τό Μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας, εἰς τό Μυστήριον τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ καί σήμερον μετέχει εἰς τήν ἀνύψωσιν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τούς οὐρανούς, διά τῆς πανηγύρεως τῶν ἐγκαινίων τῆς Ἀναστάσεως, δηλαδή μετέχει εἰς τήν ὀγδόην ἡμέραν ἀπό τοῦ Πάσχα, ἀλλά καί εἰς τήν ψηλάφησιν τοῦ θωμᾶ. Ἰδού, διατί καί ἡμεῖς μετά τοῦ Ὑμνῳδοῦ ἀναμέλπομεν· *«εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τόν Κύριον καί ὑπερυψούτω εἰς πάντας τούς αἰῶνας».*

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ὄντως, ἡ Κανά καί ὁ χριστεπώνυμος λαός αὐτῆς συμμετέχει εἰς τόν ἐγκαινισμόν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, καί τοῦτο, διότι ὁ Χριστός διά τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ ἀναδεικνύεται ἀφ’ ἑνός μέν ὁ νέος Ἀδάμ, ὁ ἐλεύθερος ἀπό τῆς ἁμαρτίας, δηλαδή ἀπό τῆς φθορᾶς ἡ ὁποία προκαλεῖ τόν θάνατον, ἀφ’ ἑτέρου ἀναδεικνύεται ὁ καθαρός καί ἄσπιλος Νυμφίος της Ἐκκλησίας· τοῦτο δέ σημαίνει, ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, μέ ἄλλα λόγια ἡ σχέσις Χριστοῦ καί Ἐκκλησίας εἶναι γάμος ὁ ὁποῖος τελειοῦται διά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ Πνεύματος τοῦ Χριστοῦ. Τῆς χαρᾶς ταύτης τοῦ πνευματικοῦ γάμου γινόμεθα συμμέτοχοι καί ἡμεῖς διά τῆς κοινωνίας τοῦ ζῶντος Ἄρτου, τοῦ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καταβάντος καί διά τῆς κοινωνίας τοῦ καινοῦ γενήματος τῆς Ἀμπέλου, δηλαδή τοῦ καινοῦ οἴνου, κατά τήν μαρτυρίαν τοῦ Χριστοῦ **(πρβλ. Ἰω. 6, 51, Ματθ. 26, 29)**. Αὐτή ἀκριβῶς ἡ συμμετοχή μας εἰς τό Σῶμα καί Αἷμα τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ

πρόγευσις τοῦ καινοῦ Πάσχα, δηλαδή ὁ ἐγκαινισμός τῆς Ἀναστάσεως, ἡ ψηλάφησις τοῦ θωμᾶ, ἡ συμμετοχή μας εἰς τόν πνευματικόν γάμον καί εἰς τήν χαράν τοῦ πνευματικοῦ αὐτοῦ γάμου, τοὐτέστι τῆς Βασιλείας τοῦ θεοῦ.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Κλῆρος καί λαός, οἱ συναποτελοῦντες τήν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων, καταγγέλλομεν περιτράνως τήν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τήν νίκην τῆς Ζωῆς κατά τοῦ θανάτου, τῆς Ἀφθαρσίας κατά τῆς φθορᾶς, τήν νίκην τοῦ Φωτός κατά τοῦ σκότους, τήν ἐπικράτησιν τῆς δικαιοσύνης ἐπί τῆς ἀδικίας καί τῆς Ἀληθείας ἐπί τοῦ ψεύδους. Τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι τό κήρυγμα καί ἡ ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας· *«Χριστός γάρ Ἀνέστη καί ζωή πολιτεύεται. Αὐτῷ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰῶνας. Ἀμήν».*

Χριστός Ἀνέστη!